

Jegeren er en viktig aktør

Overvåkingsprogrammet for hjorteviltbestandene ble startet i 1991, herunder villrein. Forollhogna er med. Det samme er Knutshø, Snøhetta, Nord-Ottadalen, Rondane Nord, Rondane Sør, Setesdal Ryfylkeheiene og Hardangervidda. I tillegg til kalve- og strukturtellingene er de årlige kjeveinnsamlingene et meget viktig tiltak for å overvåke hvordan dyra har det.

Tekst: Arne Nyaas arnny@online.no

Jegerne i Forollhogna følger lojalt opp kravet om å levere en renskrapet og tørket underkjeve etter endt jakt. Framgangsmåten er denne: *Hele underkjeven skjæres løs (ikke bryt, da kan bakerste del av kjeven brekke). Renskrap kjeven for kjøtt. Tørk kjeven. En siste finpuss før levering gjør seg!*

- Noen faller for fristelsen til å koke kjeven før renskraping. Det må de ikke gjøre. Ved koking krymper kjeven og tennene har lett for å løsne, påpeker utvalgsleder Hallvard Urset. Årlig leveres det inn kjever som ikke kan benyttes, eksempelvis kjever som har vært pakket inn i plast uten tilstrekkelig rengjøring og tørking på forhånd (lukter pyton!), kjever som vært hardt kokt og kjever som er kappet med sag bak jekslene.

- Ved å rette søkelyset mot kjeveinnsamlingen håper jeg at den skal gå enda bedre, påpeker Urset som mener at villreinjegerne har godt av å bli minnet om hensikten med innsamlingen. Norsk institutt for naturforskning (NINA) påpeker blant annet følgende i fagrapporten som de ga ut i 1996:

Begrepet kondisjon forbinder vi gjerne med en som er i god fysisk form. I dyreverdenen er den et uttrykk for graden av opplagrete energireserver gjennom året. Hos villrein er forholdet mellom underkjevens lengde og slaktevekten brukt som mål på dyras kondisjon. Gjennom jevnlig kondisjonsundersøkelser kan vi på en måte ta stammene

«på pulsen» og få viktige holdepunkter om dyras livskvalitet over tid. Dermed kan vi «rope varsko» i tide når vi ser en negativ trend.

25.10.2005